

Zuzanna Hadryś
& Michał Lasota

Tekst zawarty w katalogu z wystawy zbiorowej *MIR* (2011)
ISBN
978-83-89778-22-2

Instalacja fotograficzna* Ewy Axelrad jest pracą wymagającą wnikliwego czytania znaków, które artystka zostawiła odbiorcy. W trudno dostępnym miejscu ciemnego pomieszczenia na dużym lightboksie widac obiekt kształtem przypominający skałę, nieregularna kamienna bryła; fotografie można obejrzeć jedynie z bliskiej odległości. Elementem instalacji jest ulatniający się aromat goździkowy, stosowany jako środek znieczulający w zabiegach dentystycznych. Praca przywołuje całą gamę nieoczywistych i niepokojących skojarzeń związanych z 'domowością', takich jak intymność fizycznego kontaktu, czystość czy bezpieczeństwo.

* *IS IT SAFE*, instalacja 2011

Zuzanna Hadryś
& Michał Lasota

Tekst kuratorski
towarzyszący
wystawie

Koncepcja wystawy odwołuje się do prawniczego pojęcia miru domowego. Mimo suchego tonu ten termin przywołuje na myśl dość niespodziewane, literackie skojarzenia: ciepło domowego ogniska, rodzinną sielankę, ale także widmo jej końca. Zasadniczo używa się go tylko w negatywnym kontekście, właśnie przy okazji „naruszenia miru domowego”, z którym według kodeksu karnego mamy do czynienia, gdy ktoś bezprawnie, wbrew naszej woli, wkroczy na terytorium naszej codziennej domowej egzystencji.

„MIR” zatem jest wystawą o domu i rodzinie go zamieszkującej, ale podobnie jak w praktyce prawniczej tytułowe pojęcie zostaje ukazane przewrotnie – prezentowane prace dotyczą w dużej mierze tego, co w czterech ścianach domu jest niepokojące, duszne i opresyjne. Interesuje nas fenomen prywatnej przestrzeni jako obszaru uwolnionego od społecznej kontroli, zmieniającego dynamikę relacji międzyludzkich. W odniesieniu do doświadczeń pojedynczego człowieka ciekawy jest stan, w którym swobodna myśl pozwala sobie na podróże w głąb własnego wnętrza, penetrując obszary absolutnej wolności i prowokując nieprzewidziane działania.

Chcemy także zwrócić uwagę na przyzwyczajenia naszej percepcji i wskazać na te bogate w psychologiczne znaczenia elementy architektury, które często umykają naszej uwadze. Podejmujemy zatem szereg wątków odnoszących się do funkcjonowania współczesnego człowieka w kontekście przestrzeni, jaką zamieszkuje. Tym samym trzonem wystawy jest relacja psychologii i architektury. „MIR” jest wystawą o Wnętrzu – zarówno wnętrzu domu, jak i galerii, a także o wnętrzu głowy. Próbuje rozszyfrować szkatułkowo skonstruowaną zależność między domem a egzystencją w nim zamkniętą i zadać pytanie o to, jak uniwersalne doświadczenie architektury odzwierciedla się w subiektywnym jej przeżywaniu.

Zamysł wystawy uwzględnia charakterystykę przestrzeni Galerii Arsenał – szereg sal wystawowych różnych rozmiarów przypomina układ pokoi w dużym mieszkaniu. Inaczej niż w galeriach z jedną dominującą przestrzenią, w przypadku białostockiego Arsenału mamy do czynienia raczej z labiryntem – trudniej tu poruszać się swobodnie, łatwiej natomiast o niespodziewane odkrycie, mapa przestrzeni jest nieoczywista i zmienia się, a jej nowe interpretacje powstają w umyśle odbiorcy z każdym kolejnym pomieszczeniem.

